

משנה ו

הַתּוֹדָה וְאֵיל נֶזִיר, קִדְּשִׁים קָדִים, שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל מָקוֹם בְּעֶזְרָה, וְדָמָו טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנּוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע, וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מֵאֲכָל לְיוֹם וּלְלֵילָה עַד חֲצוֹת. הַמּוֹרֵם מֵהֶם פְּיוּצָא בָהֶם, אֲלָא שֶׁהַמּוֹרֵם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם:

ביאור מושגים

איל נזיר - הוא שלמים, והוזכר כאן יחד עם התודה מפני ששניהם נאכלים ליום ולילה. המורם מהם - חזה ושוק (וארבעת הלחמים בקרבן תודה, והזרוע הבשלה ושני לחמים באיל נזיר) שנוטלים מהם ונותנים אותם לכהנים. כיוצא בהם - נאכלים בכל העיר ליום ולילה כשאר הבשר.

סדר ההקרבה - קרבן תודה ואיל נזיר

סמיכה

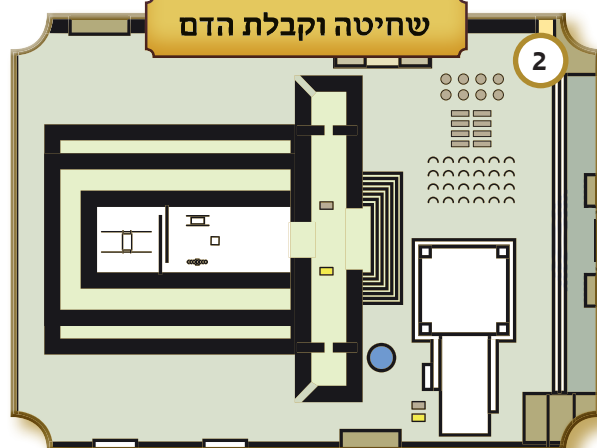
בעל הקרבן סומך ידיו על ראש הקרבן.

הולכה

הכהן מוליך את הדם במזרק אל המזבח החיצון.

שחיטה וקבלת הדם

שוחטים את הקרבן בכל מקום בעזרה, והכהן מקבל את הדם היוצא מהקרבן.

נתינת הדם

הכהן זורק את הדם מהכלי מול פינת המזבח הצפונית-מזרחית למטה מחוט הסיקרא, והדם מתפשט לשני הצדדים: לקיר הצפוני ולקיר המזרחי.

זוהי זריקה אחת, שנחשבת "אחת שהיא שתיים", מכיוון שהדם הגיע לשני קירות המזבח. לכן שתי הזריקות נקראות "שתי מתנות שהן ארבע".

א. זריקה אחת שהיא שתיים בקרן צפונית מזרחית

זריקה ראשונה

4

צפון

מזרח

מזרח

צפון

דרום

מערב

ג. שפיכת שירים בדרומי

ב. זריקה אחת שהיא שתיים בקרן דרומית מערבית

שפיכת שירים

6

דרום

מערב

זריקה שנייה

5

דרום

מערב

התמונות להמחשה בלבד

הכהן שופך את שירי הדם ליסוד הדרומי של המזבח.

הכהן זורק את הדם מהכלי מול פינת המזבח הדרומית-מערבית, והדם מתפשט לקיר הדרומי ולקיר המערבי.

הפשט

7

מפשיטים את הבהמה. העור ניתן לכהנים.

האימורים, חזה ושוק

8

מוציאים את האימורים, החזה והשוק
מן הבהמה.

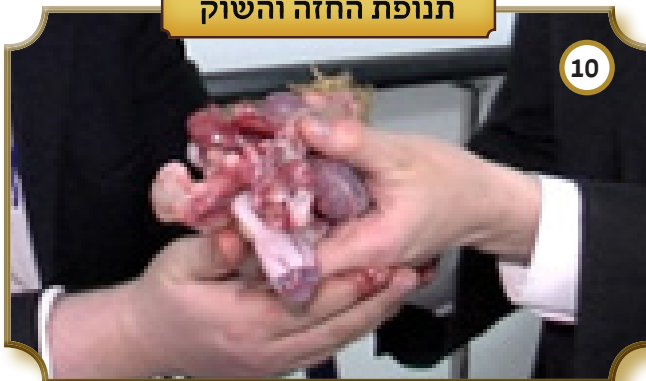
בקרבן איל נזיר

9

מבשלים את האיל בלשכת הנזירים בעזרת הנשים.
הנזיר מתגלח ומשליכים את שעריו אל מתחת לסיר,
את הזרוע הבשלה מן האיל מחזירים לעזרה.

תנופת החזה והשוק

מניח על ידי הבעלים את האימורים עם החזה והשוק, בתודה מוסיף ארבע לחמים, ובאיל נזיר שני לחמים וזרוע בשלה. (הלחם תמיד מונח למעלה) הכהן מניח ידו תחת ידי הבעלים ומניף יחד עמו לארבע רוחות השמים, למעלה ולמטה.

מליחה והקטרה

הכהן מולח את הבשר (באמצע מעלה המזבח) וזורק אותו לתוך האש שבמערכה הגדולה על המזבח החיצון.

אכילת הבשר

החזה והשוק (וכן הזרוע באיל נזיר) והלחמים ניתנים לכהנים (ונאכל גם לנקבות), והשאר ניתן לבעלים ונאכל לכל אדם. הכל נאכל בתוך חומות ירושלים, ליום ולילה עד חצות. מביאים נסכים.

טבלת סיכום - איל נזיר

איל נזיר - קדשים קלים	
קרבן ציבור או יחיד	קרבן יחיד
שם הקרבן	איל נזיר - איל לשלמים בתוספת עשרים לחמים, שמביא הנזיר בגמר נזירותו
סוג הבהמה המוקרבת	איל

דיני הקרבן	
מקום השחיטה	בכל מקום בעזרה
מקום זריקת הדם	במזבח החיצון למטה מחוט הסיקרא.
מספר הזריקות	שתי מתנות שהן ארבע
מקום שפיכת שיירים	ביסוד דרומי
האוכלים את הבשר	החזה, השוק, שני הלחמים והזרוע הבשלה: נאכל לכהנים, כולל נקבות. שאר הבשר ושאר הלחמים: ניתן לבעלים, ונאכל לכל אדם.
מקום האכילה	בכל ירושלים
זמן האכילה	יום ולילה עד חצות
סדר ההקרבה	
סמיכה ושחיטה בכל מקום בעזרה, קבלה, הולכה, זריקת הדם - שתי מתנות שהן ארבע למטה מחוט הסיקרא, שפיכת שיירי הדם ביסוד דרומי, הפשט (העור לבעלים), הוצאת האימורים וחזה ושוק, בישול האיל בלשכת הנזירים בעזרת הנשים, תגלחת הנזיר והשלכת שערותיו אל מתחת לסיר, הפרשת הזרוע הבשלה מן האיל והחזרתה לעזרה, תנופת האימורים עם החזה והשוק ושני הלחמים והזרוע, מליחת האימורים והקטרתם. החזה והשוק וכן הזרוע ושני הלחמים ניתנים לכהנים (גם נקבות), והשאר ניתן לבעלים ונאכל לכל אדם. הכל נאכל בכל ירושלים, ליום ולילה עד חצות. הבאת נסכים.	

טבלת סיכום - שלמי תודה

שלמי תודה - קדשים קלים	
קרבן ציבור או יחיד	קרבן יחיד
שלמי תודה - בהמה (מכל סוג) בתוספת ארבעים לחמים, להודאה על נס	שם הקרבן
בהמה מכל סוג: בקר או צאן, זכר או נקבה	סוג הבהמה המוקרבת

דיני הקרבן	
מקום השחיטה	בכל מקום בעזרה
מקום זריקת הדם	במזבח החיצון למטה מחוט הסיקרא.
מספר הזריקות	שתי מתנות שהן ארבע
מקום שפיכת שיריים	ביסוד דרומי
האוכלים את הבשר	החזה, השוק, ארבעת הלחמים: נאכלים לכהנים, כולל נקבות. שאר הבשר ושאר הלחמים: ניתן לבעלים, ונאכל לכל אדם.
מקום האכילה	בכל ירושלים
זמן האכילה	יום ולילה עד חצות

סדר ההקרבה
סמיכה ושחיטה בכל מקום בעזרה, קבלה, הולכה, זריקת הדם - שתי מתנות שהן ארבע למטה מחוט הסיקרא, שיירי הדם ביסוד דרומי, הפשט (העור לבעלים), הוצאת האימורים וחזה ושוק, תנופת האימורים עם החזה והשוק וארבעה לחמים אחד מכל סוג, מליחת האימורים והקטרתם. החזה והשוק וארבעת הלחמים ניתנים לכהנים (גם נקבות), והשאר ניתן לבעלים ונאכל לכל אדם. הכל נאכל בכל ירושלים, ליום ולילה עד חצות. הבאת נסכים.